

AMICS DE LA POESIA DE CALELLA / ANY 2015

...

XXXIII JOCS FLORALS DE CALELLA
VIOLA

TÍTOL:

FE EN ELS FEBLES

AUTOR:

JORDI BOLADERAS

"I el Verb s'és fet carn i ha habitat entre nosaltres"

Sant Joan, 1, 14
Text de la Vulgata Clementina
Foment de Pietat Catalana 1928

L'evangelista ens diu que eres el Verb
i et vas fer carn, i no ens parla de Tu
quan vas ser nen. Et vol gran de seguida,
ja a punt per al miracle de Canà,
i perquè no dubtem en la creença
posa el llistó teològic ben alt.
Tothom admet que el seu és el més místic
i espiritual dels quatre evangelis.

Mes servidor, lletraferit, coneix
el pes intrínsec de l'acció del verb,
el valor transcendent del substantiu,
la pinzellada grassa de l'epítet,
i, malgrat tot, somric i em sé captiu
d'un amor franc i sincer pels pronoms,
i no precisament pels possessius,
sinó pels que han de fer la fe més fonda.

Veus per on vaig, Senyor? I tant que sí!
Qui sinó Tu ens va ensenyar que el més feble
i desvalgut, el qui sofreix i plora,
el perseguit, i qui té fam i set
de justícia en serà benaurat?
Doncs reivindico, respectant el verb
i el nom i els seus corresponents sintagmes,
que entre nosaltres habites els febles.

Desposseïts del poder i orgull tònic,
es refereixen al món humilment
i persisteixen a representar
el compendi de tots els complements
gramaticals amb senzilla modèstia.
Són genuïns i els hem de protegir
i de salvar, com a Tu, perquè ens salvis:
el proïsme i la fe passen pels febles.

En tinc, de fe, si n'ets, de Fill de Déu,
i hi vinc, a Tu, si m'ho demanes pla,
i et dic, i us dic, i els dic que sóc ben feble,
car sé i se sap que ens cal la teva llum
per veure-hi clar a l'hora d'estimar-nos.
Tu n'ets la clau, d'un món millor, i el pany
i la porta que hi mena, al paradís,
que voldríem també viure a la Terra.

Dóna'ns, Senyor, dels humils, l'esperança.

Del teu humà sacrifici, ungeix-nos-en:
escampa el verb 'estimar', posa en solfa
el nom 'amor' i, sobretot, ajuda'ns
a retrobar la fe en els pronoms febles.

Sant Vicenç dels Horts, març de 2014